

Posudek vedoucího bakalářské práce

Klára Schmidtová

Madona z Rudolfova – slohové souvislosti a otázka datace

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Studentka Klára Schmidtová se ve své bakalářské práci zabývala otázkami datace a slohových souvislostí význačné středověké sochy z jihočeského prostředí, tzv. Madony z Rudolfova. Ačkoliv se jedná o jednu z mála nejranějších monumentálních českých sochařských památek, čeští badatelé jí v posledních letech nevěnovali téměř žádnou hlubší pozornost. Dosavadní odborná literatura navíc uvádí příliš velké časové rozpětí pro dobu vzniku sochy, o slohové provenienci díla a jejích mezinárodních vazbách existují spíše náznaky. Relativně novějším podnětem k přemýšlení o významu díla a pochopení jeho místa v mezinárodním kontextu i představě o umění 13. století v českých zemích je více než deset let starý článek Roberta Suckaleho v časopise Umění, v němž je socha krátce zmiňována. Studentka Schmidtová proto rozhodně neměla ideální výchozí podmínky pro svou práci, když se odvážně tohoto tématu ujala. Bohužel, k dispozici neměla ani odpovídající zahraniční literaturu, jejíž produkce k tématu sochařství 13. století ve střední Evropě navíc není nikterak rozsáhlá.

Struktura předkládané bakalářské práce je vystavěna logicky od přehledu dosavadního bádání přes restaurování sochy a známou historii jejího umístění a funkce až po zasazení díla do širšího kontextu vývoje sochařství v západních zemích – krátce ve Francii, detailněji pak v Německu a Rakousku. Dvě závěrečné krátké kapitoly se vrací k původním autorčiným otázkám po původním umístění a funkci sochy a jejím detailnějším slohovým souvislostem a přesnější dataci.

Autorka při hledání slohových i časových paralel rudolfovské sochy vycházela jednak ze starší literaturou navrhovaných srovnání a jednak – a to považuji za nejpřínosnější – sama přispěla k bádání vlastními návrhy možných relevantních komparací. Za nejvhodnější z autorkou předkládaných možností lze považovat Madonu ze Spandau, části dnešního Berlína. Ačkoliv je tato socha vytvořena z pískovce a nikoliv ze dřeva, jak je tomu u Madony z Rudolfova, jedná se pravděpodobně o principiálně identický fenomén přejímání francouzských vzorů mariánských soch na Východě. Shody mezi oběma sochami jsou podle autorky mnohočetné, na první pohled zjevné a nutno přiznat, že skutečně přesvědčivé. Příliš málo je však dle mého názoru známo o fenoménu šíření a funkce mariánských postav ve stylu tzv. francouzské katedrální gotiky na Východě na to, abychom například z této shody mohli vyvozovat závěry o konkrétních slohových a teritoriálních vazbách obou probíraných prací. Zajímavější proto je v této souvislosti autorčino zjištění, že mnohem méně přesvědčivých paralel k rudolfovské soše lze nalézt v sousedním bavorském a rakouském prostředí, ačkoliv je takový postup nasnadě, a to i vzhledem k historickým vazbám těchto teritorií.

Klára Schmidtová se nakonec pokusila rozvinout hypotézu Roberta Suckaleho, jenž navrhoval vidět v Madoně z Rudolfova práci, související s prostředím dvora Přemysla II. Otakara. Zdá se však, že zatím nebude možné tuto hypotézu potvrdit ani rozpracovat, a že podoba sochy spíše vychází z autonomního klášterního prostředí stejně, jako je tomu u zmíněné, velmi pravděpodobně soudobé berlínské práce ze závěru 13. století.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a vzhledem k obtížnosti tématu klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 7. června 2014

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.